

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15655/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Михајловић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Технички центар Ниш, Одсек за техничке услуге Лесковац, чији је пуномоћник Марко Рончевић из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2156/22 од 07.03.2023. године, у седници већа одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2156/22 од 07.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2156/22 од 07.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2156/22 од 07.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 6054/20 од 23.02.2022. године, којом је одбијен тужбени захев да се обавезе тужени да изврши поновно укључење електричног бројила ЕД бр ... и настави са испоруком електричне енергије на адреси пребивалишта тужиле ... број .. у року од два дана од дана пријема пресуде (став 1. изреке); одлучено да решење првостепеног суда П 5345/18 од 07.11.2018. године о привременој мери по правноснажности пресуде престаје да важи (став 2. изреке); одређено да свака странка сноси своје трошкове (став 3. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О спорном праву тужиље, као наследнику објекта у коме је дана 07.05.2018. године обустављена испорука електричне енергије због неисплаћеног дуга, одлучено је применом одредби члана 62. Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом. По овим одредбама купац је дужан да оператеру система и снабдевачу пријави промену власништва, а пријава за закључење новог уговора о продаји електричне енергије не може се поднети док се не отклоне разлози који су претходно довели до искључења. Пошто наведено материјално право не оставља дилему да ли постоји уговорни однос између туженог и тужиље, као наследника ранијег купца електричне енергије, супротно наводима ревизије, не постоји спорно питање постојања уговорног односа између тужиље и туженог, које би оправдавало одлучивање о ревизији као посебној. Осим тога, у конкретној ситуацији нису испуњени услови ни за одлучивање о ревизији у сврху разматрања правних питања везаних за примену одредбе члана 86. став 8. Закона о заштити потрошача („Службени гласник РС“ број 62/2014...44/2018), којом је било предвиђено да је забрањено трговцу да у случају искључења потрошача са дистрибутивне мреже условљава наставак пружања услуге плаћањем застарелих дугова потрошача. По одредби члана 378. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима потраживање накнаде за испоручену електричну енергију домаћинствима застарева за једну годину. Обустава испоруке електричне енергије због неплаћања извршена је у конкретном случају дана 07.05.2018. године, а тужилца је пружила доказе да је плаћала утрошак електричне енергије почев од септембра месеца 2017. године, а не и за читав период од годину дана који претходи обустави испоруке електричне енергије.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 468. ставови 1. и 4. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази наведени новчани износ. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе у овој парници поднета је дана 24.10.2018. године, вредност предмета спора је према означању у тужби 10.000,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Како је ревизија у овој врсти спорова недозвољена, одлука у ставу другом изреке, донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**